

ಹಾಗೂ ಬದುಕನ್ನ ಕಾವ್ಯ ಹಾಗೂ ಹಸರು
ಅವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಹಂಬಲವೂ
ಪಡ್ಡದಲ್ಲಿದೆ.

‘ಹೀಗಾಯಿತು’ ಕವಿತೆ, ‘ತಾರೆಗಳೆಲ್ಲ ಪಟಪಟ
ಉದುರಲು ಮಣಿಲೀ ಮೋಳೆತಪ್ಪ ಗಿಡವಾಗಿ’ ಎನ್ನುತ್ತದೆ.
‘ಜ್ಞರ್’ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲೆ-ಮರಗಳ ಗಾತ್ರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು
ಚಿತ್ತಿಸುತ್ತ, ಎಲ್ಲ ತರಹದ ಮರಗಳ ಇರುವುದನ್ನು
ಸೂಚಿಸುತ್ತ, ‘ಮರ ಇಲ್ಲದಿದ್ದೆ ಮಾತ್ರ, ಭೂಮಿಗೆಲ್ಲ[ಾ]
ಜ್ಞರ್’ ಎನ್ನುವ ದೊಡ್ಡ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ
ಹೇಳುವುದು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿದೆ.

ಪಡ್ಗಳ ನಡುವೆ ನವಿಲುಗಿರಿಗಳಂತೆ
ಸಿಗುವ ಅರ್ಥಪ್ರಾಣವಾದ, ಸುಂದರವಾದ
ಹಾಗೂ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮೂಡಿಸಬಲ್ಲ
ಸಾಲುಗಳು ಹೃದ್ಯವನ್ನಿಸುತ್ತವೆ. ಕಲ್ಪನೆಯ ಸೋಗಸು
ಆಹಾದರಕರವಾಗಿದೆ. ‘ಗಾಳಿಯು ನಮ್ಮ ಬೀಜದ
ಬಾಟ್’, ‘ಜೀನುಗಳೆಲ್ಲಾ ರೈತನ ಹಾಡು’ - ಇಂಥ
ಸಾಲುಗಳು ಮೊನಿಸಿಲ್ಲ ಸಕ್ರೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ವವೇ. ‘ಮರಗಳೆಲ್ಲ
ಹಾರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹಕ್ಕಿ ಹೇಗಿರಬಹುದು? ಮರಗಳ ಸಂಗಡ
ಹಾರುತ ಹಾರುತ ಮರವೇ ಆಗಲುಬಹುದು’ ಎನ್ನುವ
ಸುಂದರ ಕಲ್ಪನೆಯ ಚೋತೆಯ್ದೇ, ‘ಅಯ್ಯ್ಯೇ ಅಲ್ಲಿ
ಉರಿಯಿವ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಹಾಕಿರಿ ತಂಪನೆ ಎಣ್ಣೆ’
ಎನ್ನುವ ಆರ್ಥಿಕ ಸಾಲೂ ಇದೆ. ‘ಮಗುವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು’
ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯೋಮೋಳಗಿನ ಗಾಂಧಿ ಮಹಾತ್ಮ
ಜೀವಗೊಂಡು ಪ್ರಟ್ಟನ ಚೋತೆ ಉರು ಸುತ್ತುತ್ತಾನೆ.
ಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ಅಡುತ್ತಾ ಅಡುತ್ತಾ ತಾತನೂ

ಮಗುವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ತಮ್ಮಣಿ ಬೀಗಾರರ

‘ಹಸರಿನ ಕಟ್ಟಣ’ ಸಂಕಲನದ ಪಡ್ಗಳು
ಎಳೆಯರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ದೊಡ್ಡವರೂ ಓದಿ
ಮುಹಿಪಡಬಹುದು; ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡು
ಗುನುಗಿಕೊಂಡು ಸಂಭ್ರಮಿಸಬಹುದು. ಬೀಗಾರರು
ಮೇಷ್ಪ್ರಾಗಿದ್ದವರು. ಮೇಮ್ಮೆ ಕವಿಯಾದಾಗ,
ಪಡ್ಗೊಳಗೂ ಮೇಮ್ಮೆತನ ನುಸಳಬುದು
ಅಷ್ಟರಿಯೆನಲ್ಲ. ಅದರೆ, ತಮ್ಮಣಿರ ಪಡ್ಗಳಲ್ಲಿ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀತಿಬೋಧನೆಯನ್ನು ಹುಕಿ
ಎದ್ದುಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿನ ಪಡ್ಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ನೀತಿಯಿದೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರಂಬಿಸುತ್ತಲೇ, ಕಥನದಲ್ಲಿ
ಮ್ಯಾರೆಸುತ್ತಲೇ, ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ದಾಟಿಸಬಲ್ಲ ಅಪ್ಪಟಿ
ಮೇಮ್ಮೆತನ ಇಲ್ಲಿಯದು.

ತೇ ಸೋಗಸಾದ ಪಡ್ಗಳ ಹೊಳಪನ್ನು
ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು ಅವರ ಚಿತ್ರಗಳ ಜುಗಲಬಂದಿ
ಮತ್ತಪ್ಪೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ. ಕವಿಯ ಹೆಸರಿನ ಜೊಗೆಗೆ
ಕಲ್ಗಾರನ ಹೆಸರಿಗೂ ಮುಖಪ್ರಾಟದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ
ದೊರೆತಿರುವುದು ವಿಶೇಷ. ಅಷ್ಟಕಟ್ಟಾಗಿ
ರೂಪಗೊಂಡಿರುವ ತೇ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ
ಕೊರೆಯೋಂದಿದೆ. ಅದು, ವಿನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು.
ಅನೇಕ ಪಡ್ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಂಜಾಗಳು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿವೆ.
ಇದರಿಂದಾಗಿ ಓದಿನ ಒಫ್ಕೆ ತೊಡಕುಂಣಾಗುತ್ತದೆ.
ತೇ ದೊಡುವನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಕಾರರು, ಪ್ರಕಾಶಕರು, ಕವಿ
ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಲೇಖಕರು: ತಮ್ಮಣಿ ಬೀಗಾರ: ಪ್ರ: 66; ಬೆಂದಿ: ₹ 75; ಪ್ರ: ಅಧಿನವ, ಬೆಂಗಳೂರು. ಪ್ರೋಫೆ: 9448804905